

Information, 22. november 1995

En helhjertet omfavnelser

Dan Turèll mindes med varme

NY BOG

AFTORBEN BILLE

Tonen er mild i Peder Bundgaards nye bog om Dan Turèll. De to var venner og arbejdskolleger gennem et langt voksenliv. Det lægger Bundgaard ikke skjul på, så præmisserne er klare før

læsningen af den grafisk imponerende bog.

Det er en underholdende bog, skrevet i det lette tråd, som også fik læseren til at sluge Bundgaards bestseller om Gasolin'. I virkeligheden skriver Bundgaard som en ikke-intellektuel Turèll. Risikoen for at havne i det småtudrende er overhængende, men Bundgaard ved, som sin nu halvmytologiske ven, at mundretted kræver disciplin. Og den mestrer han. *Superdan* er historien om forstadsknægten fra Vangede, der hverken kunne spille fodbold eller saxofon,

forsøgte det første og tabte sit hjerte til den sidste. Jazz og ike rock var bærebølggen i Turèlls karriere. At han siden fik det til at tage sig ud som om han kunne rockhistorien udenad, er et af mange paradokser. Bundgaard har et ikke ukritisk blik for. Selviscenesættelse og erindringsoptimisme var nemlig lige så vigtige led som timing og talent i forståelsen af Turèlls gennembrud. Et gennembrud, der med *Vangede Billeder* blev så folkeligt, at Lotte Heise til sammenligning ender med at tage sig ud som en eksotisk kultfigur.

Turèll blev kendt, men meget få kendte manden, som Bundgaard meget rammende skildrer som en forfængelig buddhist og en utålmodig byyogi.

Eneboerfacon

Bogens styrke er beskrivelsen af hvordan Turèll var manden, der satte sig et mål og fulgte det med en nidkærhed, der grænsede til det pedantiske. Han ville være forfatter og blev det. Han ville være lykkelig og blev det på sin egen eneboerfacon, som indbefattede kone og barn og en åben dør

mod sindets dybder og en dør på klem til trivialiteterne uden for – hverdagen, som var det ekkorum, forfatterskabet udfoldede sig i forhold til, men som han altid holdt i arms afstand. Hverdagen skulle være der, men ikke forstyrre.

Superdan er ikke den store analytiske bog. Bundgaard leder Turèlls tekster tale for sig selv med lange appetitvækende citater, men han er ikke uden brod og dybde i sine signalementer af og kommentarer til vennens ord. Så meget, at det næsten virker som kruk eller lidt for stor ærefrygt for

de intellektuelle, at Bundgaard ikke tønder for analyseapparatet for fuld power.

Tilbage bliver en bog, der sene steder nok er lige lovlig anekdotisk og indspist, men som grundlæggende er en lise at læse i disse tider, hvor dyneløftere og baghjulsanalytikere ellers slås om at komme til, når de kendte skal biografere.

Peder Bundgaards *Superdan* er nemlig en sky, men helhjertet omfavnelser, der aldrig bliver til omklamring.

■ Peder Bundgaard: *Superdan*. 291 s. 248 kr. Borgens Forlag